

Identificarea sistemelor – Laborator 7

Semnalul pseudo-aleator binar

Organizare

Recitiți regulile de organizare din lab 2, ele se vor aplica și acestui laborator. Singurul lucru care se schimbă este link-ul de dropbox, care pentru acest laborator este:

<https://www.dropbox.com/request/7FBuPBuD7YvILRgM9JMi>

Descrierea laboratorului

În acest laborator vom studia generarea și proprietățile semnalelor pseudo-aleatoare binare, SPAB. Vezi materialul de curs, *Semnale de intrare*.

Dacă nu ați lucrat încă cu motorul fizic de curent continuu, efectuați pașii de familiarizare explicați de ex. în lab. 5. Ghidul de utilizare este busoniu.net/teaching/sysid2023/dcguide.pdf.

Fiecare student va crea un vector de intrări, va obține un set de date folosind motorul de curent continuu, și va identifica sistemul, conform instrucțiunilor următoare.

- Scrieți o funcție care generează un semnal de intrare de tip SPAB de lungime N care comută între două valori date a și b , folosind un registru LSFR cu m biți. Parametrii N , m , a , b sunt argumente ale funcției, iar m este limitat la valorile 3, 4, ..., 10. SPAB-ul trebuie să aibă perioada P maximală, și dacă $N > P$, atunci semnalul de intrare va consta din mai multe repetări ale SPABului (automat, nu trebuie să faceți nimic în această privință). Testați această funcție pentru câteva valori ale argumentelor N , m , a și b . **Indiciu:** Puteți folosi funcția `mod` pentru a implementa suma modulo 2.
- Pentru a simplifica lucrurile, vom crea o singură secvență de date mai lungă care va conține atât două seturi de date de identificare, cât și un set de validare. Vom utiliza o perioadă de eșantionare de 0.01 s (10 ms). Cele două semnale de intrare sunt de tip SPAB cu o lungime de $N = 200$ de eșantioane și cu valori între $a = -0.7$ și $b = 0.7$; singura diferență între ele este că primul este generat folosind $m = 3$ biți, și al doilea cu $m = 10$. Intrarea de validare este un semnal treaptă cu magnitudinea de aproximativ 0.4 și o lungime de aproximativ 70 eșantioane. O scurtă secvență de zerouri va fi aplicată atât la începutul experimentului, cât și între fiecare dintre cele 3 semnale de intrare.
- Aplicați semnalul de intrare generat sistemului. Ieșirea este viteza de rotație. Reprezentați grafic datele de intrare și de ieșire. Izolați subsecvențele corespunzătoare identificării cu $m = 3$, identificării cu $m = 10$, și validării. **Observație importantă:** pentru a minimiza uzura sistemului, separați codul de generare a datelor de cel care efectuează restul pașilor de mai jos (cel mai simplu folosind secțiuni diferite, vezi *Code Sections* în documentația Matlab), și regenerați datele doar când este necesar.
- Identificați câte un model ARX cu fiecare dintre seturile de date de identificare. Puteți folosi fie funcția Matlab `arx` pentru simplitate, fie codul dvs. de la laboratorul anterior. Verificați performanța celor două modele pe datele de validare. Calculați ordinele de persistență a excitației

pentru cele două intrări, și stabiliți o legătură între ordinele de PE și performanța modelelor. **Indicii:** Chiar dacă sistemul este de ordinul 1, un model de ordinul 2 s-ar putea să se comporte mai bine. Datorită unor particularități ale comunicației seriale, este posibil ca sistemul să aibă întârzieri. Dacă observați întârzieri în date, încercați să acordați nk dacă folosiți `arx`, iar dacă folosiți codul `dvs` să măriți nb corespunzător pentru ca sistemul să poată identifica automat întârzierea.

Funcții relevante din toolboxul de identificare a sistemelor: `iddata`, `arx`, `compare`.